

També cal notar sobre els carrers que fins ben entrat el segle actual no hi havien ni carrers ni places asfaltades.

Els cotxes a Granollers transitaren per primer cop entre el 1.900-01. Els primers cotxes de propietat granollerina daten de 1.905, i eren dels senyors Lamarca i Vilaldach. Per la seva part, els autobusos començaren a transitar al 1.923.

Les comunicacions es complementaren amb els serveis de Correus i Telègrafs. La connexió telefònica s'assolí al 1.915.

L'enllumenat dels carrers fins al 1.872 eren de gresolets amb oli, que foren substituïts per electricitat al 1.913.

La seguretat ciutadana era confiada als agutzils, fins l'aparició de la Guàrdia Civil, al 1.928, mentre que el cos de Bombers s'instaurà el 1.878.

A l'any 1.872 la Porxada es transformà en mercat municipal fins la destrucció parcial al bombardeig del 1.938. El bestiar era a la plaça Maluquer i Salvador.

L'aigua, durant el segle XIX i bona part del XX tenia un caràcter particular amb els pous. Al 1.859 s'instal·la la font de la plaça Perpinyà. L'any 1.911 Lluís Serra portà les aigües d'una mina de Llerona, però l'any 1.923 l'aigua es perfilà com un dels problemes més greus. El clavegueram era molt reduït i els pous negres eren un focus contaminant.

Les atencions sanitàries radicaven en l'Hospital del carrer dels Caputxins, que era molt deficient per la seva construcció i per la seva proximitat al cementiri. Per tot això es va decidir crear un nou hospital que fou inaugurat al 1.923. Dotze anys més tard s'inaugurà la Policlínica. Mentre que la Creu Roja aparegué al 1.902.

L'ensenyament obrí nous camins pel desplegament social. Els primers col·legis graduats foren: el Grup Escolar Pereanton (1.919) i el Grup Joan Solans (1.935). En el camp d'escola confessional, les Germanes Carmelites de la Caritat fundaren un col·legi per a noies l'any 1.884, mentre que per a nois el s Germans de la Doctrina Cristiana van obrir un col·legi l'any 1.905. Al 1.868, Antoni Espí i Grau i Josep Sala signaren un contracte per posar en funcionament una escola de segon ensenyament, que s'establí en les dependències de l'antic convent de Sant Francesc. Els estudis de música aconseguiren plena personalitat l'any 1.928 amb la creació de l'escola municipal.

Complementant l'acció educativa, al 1.926 fou inaugurada la biblioteca Francesc Tarafa, per Alfons XIII.

La ciutat també necessitava un museu, que va néixer al 1.932, amb el nom de "Museu de Granollers i el Vallès Oriental".

INDÚSTRIA, AGRICULTURA I TRANSPORTS:

Tota l'anterior panoràmica de Granollers no hauria estat possible sense l'empenta industrial.

De les petites fàbriques que ressenya Madoz en el "Diccionari", cal Xic Moltó manteni per pocs anys el teixit de mantos de llana. Amb tot de noves fàbriques que es van situar a les afores i a partir de 1.880 sorgiren les instal·lacions de: Can Carrencà, Renom, La Tela i Isidre Comas. Al 1.890, es contabilitzaven 16 fàbriques amb 425 telers mecànics i 21 de manuals.

L'any 1.912, Estebanell i Pahisa porten l'electricitat a la ciutat, abans, al 1.881 Piñol i Cia van introduir el gas.

El ram tèxtil necessita d'unes indústries secundàries que s'introduïren entre el 1.870-80, a l'últim any d'aquesta dècada es va inaugurar la primera foneria a Can Trullàs. Posteriorment, Can Maragall seria la segona. Josep Botey inicia la indústria del coure i el llautó.

La indústria alimentària era purament local al segle XIX amb molins fariners que es van canviar per farineres. Pel que fa a la química, sorgí el 1.850 amb una fàbrica de sabons. Les altres indústries també es van incrementar, sobretot les de serradores, fàbriques d'esclops i de cristall.